

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1901.

Treść: (N° 200—202.) 200. Rozporządzenie o zakazie handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn. — 201. Obwieszczenie o przeistoczeniu królewsko węgierskiej komory pomocniczej II. klasy w Klenaku na komorę główną II. klasy. — 202. Ustawa o udzielaniu zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 7. listopada 1901,

o zakazie handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, zabrania się począwszy od 1. maja 1902 handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn w ciągu corocznej pory letniej, to jest od 1. maja aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumeyi codziennej tamże oznaczonych.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1901,

o przeistoczeniu królewsko węgierskiej komory pomocniczej II. klasy w Klenaku na komorę główną II. klasy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Klenaku w miejsce komory pomocniczej II. klasy komora główna II. klasy z upoważnieniem do postępowania awizacyjnego skróconego w obrocie kolejowym i okrętowym.

Komora ta rozpoczęła czynności swoje dnia 17. września 1901.

Böhm r. w.

202.

Ustawa z dnia 4. grudnia 1901,

o udzielaniu zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Rząd Mój, żeby na zapomogi dla ludności zasiłku potrzebującej w okolicach dotknię-

tych lub zagrożonych niedostatkiem na całym obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wydał z funduszków państwa w miarę rzeczywistej potrzeby ogółem aż do 3.000.000 K pod warunkiem złożenia rachunku.

§. 2

Dotacja ta przeznaczona jest w ogóle na poparcie wszelkich zabiegów, mających na celu usmieszenie lub odwrócenie niedostatku, w szczególności zaś głównie na udzielanie zapomóg niezwrotnych, które mogą być wydzielane potrzebującym zasiłku osobom, gminom, powiatom, stowarzyszeniom i konkurencyom na kupno żywności, zboża na zasiew itp., tudzież na odbudowanie budowli zniszczonych lub uszkodzonych i na wykonanie robót publicznych dla ogółu pożytecznych.

W odpowiednich przypadkach można z dotacji tej wyznaczać także za stosownem zabezpieczeniem zaliczki niezwrotne, które mają być spłacone ratami począwszy od 1. stycznia 1905 w przeciągu najwięcej lat 20.

§. 3.

Zapomogi i zaliczki przyznawać i wydzielać mają Władze rządowe.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, tyczące się zapomóg i zaliczek w ustawie niniejszej wzmiankowanych, uwalnia się od stępli i należności.

§. 5.

Zaległe raty zaliczek można ściągać drogą egzekucyi politycznej.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej, wchodzącej w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 4. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.